

Misteriosament feliç

Abans d'acabar-me el cafè, he tafanejat pel Google imatges de sirenes i d'àvies desdentegades

Foto: John Beans

Avui he anat a esmorzar a una cafeteria situada pels volts de l'escola dels meus fills. Darrere meu ha entrat una noia bonica que no s'havia arreglat la cabellera arrissada de cap manera, i aquells cabells a mig pentinar m'han recordat els d'una sirena, però no de les que es tapen els pits amb petxines i es queden mudes quan s'enamoren de prínceps blaus, d'aquelles no, sinó d'aquelles altres, les que també es fan velles i parlen l'idioma de les balenes geperudes. A una de les taules l'esperava un home que li ha xiuxiuejat alguna cosa a cau d'orella, i ella ha rigut de la mateixa manera que tu et pots imaginar que riuria una sirena.

A través del vidre he vist passar una dona amb sabates noves que parlava pel mòbil, i amb la mà que tenia lliure enviava petons viatgers a un avi i a dues nenes que vestien faldilles de tul. Tots tres han creuat escopetejats pel pas de vianants, i les dues petites ballarines urbanes saltironejaven, i l'avi els deia va, xiquetes, va. Quan m'ha sonat el mòbil, la mare m'ha explicat sense parar de riure que ahir va dinar amb unes amigues, una d'elles va perdre les dents postisses perquè se les havia tret per dinar i després no les trobava enlloc, i que ja veus, fem coses de velles. He recordat la meua iaia, que sempre buscava les dents postisses en els llocs més recòndits. La M. m'ha enviat un whatsapp, un dia li diré, d'alguna manera que no soni cursi, que els poemes inesperats que m'envia són per a mi el que és un parèntesi en els informes que escric quan em sembla que el text fa massa bola.

Abans d'acabar-me el cafè, he tafanejat pel Google imatges de sirenes i d'àvies desdentegades. Al fil musical de la cafeteria ha sonat la cançó del Parrot que tant m'agrada, i he pensat que sí, que deu ser això, i ho he apuntat tot al cap per poder-t'ho explicar.